

arbejdsanvisningsområdet såvel som på andre områder vil blive behov for lovændringer. Under hensyn til såvel de i lovforslaget indeholdte forbedringer som til lovforslagets sammenhæng med de i folketingsåret 1966-67 gennemførte ændringer i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. har arbejdsministeren henstillet, at lovforslaget bliver færdigbehandlet i indeværende samling til ikrafttrædelse 1. april 1969, jfr. ændringsforslag nr. 21, som er tiltrådt af et flertal (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget), og hvorom der henvises til de dertil knyttede bemærkninger.

Udvalget har tillige drøftet de økonomiske følger, en vedtagelse af lovforslaget vil få med hensyn til kommunernes udgifter til oprettelse og drift af arbejdsformidlingskontorer m. v., herunder spørgsmålet om, hvorvidt der som en almindelig ordning bør ydes kommunerne forskud på statsrefusionen. Arbejdsministeren har over for udvalget erklæret, at en sådan foranstaltning i givet fald vil kunne gennemføres uden lovændring.

Udvalget peger på, at spørgsmålet om byrdefordelingen på det her omhandlede område bør tages op til overvejelse i forbindelse med den fortsatte revision af loven, som forventes at ville finde sted i folketingsåret 1968-69.

I forbindelse med drøftelsen af spørgsmål vedrørende den nødvendige udvidelse af personalet på de offentlige arbejdsformidlingskontorer m. v. har udvalget bl. a. drøftet, i hvilket omfang personale fra de anerkendte arbejdsløsheds-kasser kan overgå til arbejdsformidlingskontorerne m. v. Arbejdsministeren har over for udvalget erklæret, at det må findes rimeligt at søge kontorenes nye personale rekrutteret bl. a. blandt personer, der i arbejdsløsheds-kasserne er beskæftiget med arbejdsformidling. Man må gå ud fra, at mange af disse, såfremt de melder sig som ansøgere ved opslag af nye ledige stillinger under den offentlige arbejdsanvisning, i kraft af deres hidtidige beskæftigelse vil komme i forgrunden ved stillingernes besættelse.

Spørgsmålet om ydelse af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i tilfælde af arbejdsløshed har været inddraget i udvalgets drøf-

telser, herunder spørgsmålet om at forhøje maksimum for henholdsvis dagpengenes procentvise størrelse og for længden af den periode, hvori de kan ydes. I et samråd har ministeren henvist til, at disse spørgsmål er genstand for overvejelse i arbejdsløshedsforsikringsudvalget af 1964. Udvalget er anmodet om at ville fremkomme med sin betænkning senest den 1. oktober 1968 med henblik på fremsættelse af lovforslag i samlingen 1968-69. Under hensyn hertil bør spørgsmålet om ydelse af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og spørgsmålet om at forhøje det gældende maksimum for dagpengenes procentvise størrelse ikke tages op i forbindelse med de nu foreslåede ændringer i loven. Arbejdsministeren har derimod ment at kunne vise sig imødekommende over for et ønske om at hæve det i den nugældende lovs § 18, stk. 1, fastsatte maksimum for længden af den periode, hvori understøttelse kan ydes, idet en sådan foranstaltning ikke vil foregribe udvalgets arbejde, såfremt den kun får gyldighed for perioden 1. oktober 1967-30. september 1968. Arbejdsministeren har derfor stillet nedenstående ændringsforslag nr. 20, som er tiltrådt af udvalget, og hvorom der nærmere henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 16 om forhøjelse af det gældende maksimum for dagpengenes procentvise størrelse. Der henvises herom til de bemærkninger, der ledsager ændringsforslaget.

Endelig bemærkes, at bestemmelsen i lovens § 4, stk. 5, om fortrinsvis anvisning af plads til medlemmer af anerkendte arbejdsløsheds-kasser har været behandlet under udvalgets arbejde i relation til den samtidig foreslåede stærkere begrænsning af og tilsyn med den private arbejdsanvisning. Arbejdsministeren har udtalt, at bestemmelsen i dag næppe har stor praktisk betydning, omend der fremdeles er behov for at tilskynde lønmodtagere til at være medlemmer af statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser. Arbejdsministeriet vil lade bestemmelsen underkaste en nærmere prøvelse i forbindelse med den kommende tekniske revision af arbejdsløshedsloven.